
DOKOŁATAĆ SIĘ (1) *vb pf*

2 sg fut dokołacesz się.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Dopukać się; tu przen: dostać się: áni wzwiez kiedy oná fwięta fortká korać ieft otworzona do rádości twych/ tobie zámkniona będye: á wierz mi iż tám twárdy zamek/ iepli ie y nie vprzedzisz s cnotliwemi [...] lampámi Krześciáńfkich fpraw fwoich [...] iuz fie nie dokołacesz/ iuz tám nigdy nie znajdziez żadnego wfpomożenia sobie. RejPos 181v.

Formacje pochodne cf KOŁATAĆ SIĘ.